

بریتانیای کبیر می لرزد

دو لرد از مجلس اعیان انگلستان رشوه گرفته اند تا قانونی را عوض کنند

سیامک طالبی

کمتر از دو هفته پس از گزارش دلیلی تلگراف روزنامه ی پر تیراژ انگلیسی در باره خرج های نجومی نماینده گان این کشور از کیسه مالیات دهنده گان، تمامی جامه دست خوش هیجان های شدید شد درست یک سال پس از انتخابات گوردون براون به نخست وزیری بریتانیا اخبار مربوط به رسوایی های سیاسی و اقتصادی یکی پس از دیگری منتشر می شوند.

اخراج الیور مورلی وزیر کشاورزی پیشین و نماینده حزب کارگر از فراکسیون پارلمانی این حزب در مجلس عوام- در انگلستان (وزرا می توانند در عین حال عضو مجلس نیز باشند)- به جرم منظور کردن ۱۶ هزار پوند بهره یک وام بانکی که مدت ها پیش اصل و فرع آن پرداخت شده بود به حساب های جاری خود و در نتیجه دریافت این پول از صندوق مجلس، و نیز کناره گیری مک کی مشاور دیوید کامرون رییس فراکسیون حزب محافظه کار که متهم است با ارایه ی مدارک ساخته گی چند اسباب کشی، مبالغ قابل ملاحظه ای را به عنوان هزینه ی مسکن دوم خود از صندوق مجلس دریافت کرده است، آغازگر جنجالی بزرگ با ابعادی غیر قابل پیش بینی در این کشور شد.

مجلس عوام انگلستان دارای ۴۶۲ عضو است که هر کدام از آنان ۷۳ هزار پوند (در سال) حقوق دریافت می کنند آنان در کنار این پول می توانند مالیاتی را به عنوان حق سفر، حق مسکن و هزینه های دیگر با ارایه قبوض این مخارج از صندوق مجلس دریافت کنند. در سال ۲۰۰۸-۲۰۰۷ میانگین رقم دریافتی هر کدام از آنان به ۱۶ هزار پوند رسید. در میان اسناد و قبوض رسیده به صندوق مجلس مواردی چون هزینه های شیرینی، غذای گربه، مرمت زمین تنیس خانه اجاره خانه ای که در آن زندگی نمی شد، لباس های گران قیمت همسران، سرگ موش، و مخارج پاک کردن استخرخانه وسیع و وفور یافت می شد. در یکی از این موارد بابت کرایه تاکسی همسری یکی از نماینده گان برای خرید شخصی، هزاران پوند دریافت شده بود.

به گزارش ساندی تایمز، دو لرد مجلس اعیان یا گرفتن رشوه برای تغییر یک قانون تلاش کرده اند. هر چند که این دو این عمل را تکذیب کرده اند، یک کمیسیون ویژه با اثبات عمل آن ها با دستور داده است از ورودشان به مجلس جلوگیری شود.

این گونه رخ دادها در کشورهای اروپایی و آمریکایی و دیگر نقاط جهان پدیده تازه ای نیست. نمونه های بی شماری را می توان مثال زد. در آمریکا به ازای هر نماینده مجلس این کشور بیش از ۲۵ لایسی کار حرفه ای وجود دارد. اینان در تمام مدت در حال چانه زنی و واسطه گری میان مقامات دولتی، اعضای کنگره و صاحبان رسانه ها و روزنامه نگاران و خبرنگاران هستند تا منافع و خواسته های بانک ها، شرکت های بزرگ بیمه، تر است ها و کارتل های اسلحه سازی، نفتی، دخانیات، صنعت و سایر برآورده کنند. هم اکنون مشخص شده است که دست کم سه نفر از کاندیداهای پست های کلیدی کابینه اوپاما پرونده فرار مالیاتی دارند. دو مورد مقامات عالی رتبه ی دولت جورج بوش اصلاً نیازی نیست که سخنی گفته شود. رابطه ی دیک چنی و رامسفلد با تر است های نفتی و اسلحه سازی آن چنان عیان است که نیازی به بیان نیست. نقش شرکت های بزرگ مالی و نفتی و اسلحه سازی در انتخابات آمریکا نیز بر هم گان آشکار است. پس از برکناری هلموت کهل - که رکورد طولانی ترین دوران نخست وزیری پس از جنگ دوم جهانی در آلمان را یکد می کشید- معلوم شد که

سابق قابل توجهی به شکل غیر قانونی به صندوق انتخاباتی او پول ورز شده است. او هرگز نتواند به قضای
 معین پول ها تلف بسیاری از مردم معین پول ها را با قرائن سیاسی و اقتصادی آلمان این کشور در این
 همین چندین پیش "گورچرد اوربا" رهبر حزب دموکرات ژن به حیات دموکراسی آلمان از سنت خود استعفا
 ظرافت‌های وجود یافته‌ای ارتقا بی رسمی آلمان را در صورت استقلال مطلق بلند پایه در ژانویه مردم این کشور را
 که همواره اعتماد داشته کشورشان به دلیل فریبندگی و بی‌اعتمادی حاکمان این کشور است. این کشور
 را به یک شوک و ناخوشی سیاسی کشاند. این کشور به دلیل بی‌اعتمادی حاکمان این کشور است. این کشور
 چهار دو هفته‌ای کاملاً هالی و روزهای بسیار در این کشور و در کشورهای اروپایی نیز در این چندین یک
 پیشه فساد آلمان افشا شده و با می شود در خود کشور در دوران حکومت خشم آلوده و بی‌اعتمادی
 از ویدمان به دلیل بی‌اعتمادی ملی و سوء استفاده از حاکمان خود در این کشور و نفس آلوده و بی‌اعتمادی
 در مورد جدید ما هیچ کس در دستگاه قضایی محکوم نشده است. چرا که هیچ قانونی نفس بی‌اعتمادی تمام
 موارد انجام شده در چهار چوب قوانین جاری این کشور پیشه نیست. پس چرا خشم و ناخوشی مردم این
 بار به مراتب بیشتر از گذشته بروز کرده است و روزنامه نگاران، رسانه ها، سازمان های غیر دولتی و افکار
 عمومی و مردم کوچک و بزرگ با شدتی هر چه بیشتر عکس العمل نشان می دهند. چرا که مردم به
 این نتیجه رسیده اند مالیات هایی که تاکنون از آن ها گرفته شده صرف هزینه های ارتقا و دیگر نهاییه
 کشانی شده است. همین سبب مردم نسبت به سیاستمداران و مسئولان این کشور و این کشور این
 کشور این گونه بی اعتماد شده اند؟

پس از بروز بحران اقتصادی در کشورهای سرمایه طری بیشتر کشورها حکومت نظامی در عراق و افغانستان مردم
 این کشورها ناگهان با این تردید مواجه شده اند که آیا سیستمی که سال ها به آن اعتماد داشتند و آن را کارا
 صحیح و قابل اتکا می دانستند، دارای هیچ عیب و نقصی نبوده است؟ این زمان پیدایی جنجال های
 اقتصادی و سیاسی برای آن ها به عنوان تلافی که همواره امکان پیدایی آن به یک استثنا که با برکناری و
 یا استعفای فرد خلیف و حد اکثر با مجازات حزب حاکم در انتخابات پایان می پذیرفت قابل قبول بود. اما با
 بروز بحران اعتماد در این جوامع و شکل گیری بی اعتمادی نسبت به کارایی و سالم بودن سیستم موجود
 زمینه برای بد بینی های بیشتر آماده شد و مردم این کشورها گویی ناگهان از خوابی طولانی برخاسته باشند
 و با وقایعی مواجه شده باشند که هرگز تصور آن را هم نمی کردند اولین مورد وقتی بود که متوجه شدند که
 مدیران بانک های ورشکسته مبالغ هنگفتی را از محل کمک های دولت که برای جلوگیری از ورشکسته گی
 آن ها پرداخت شده بود را به عنوان پادش دریافت کردند. یکی از روسای بانک های انگلستان که مسوولیت
 بزرگی در ورشکسته گی بانک های مربوطه و کل سیستم اقتصادی و مالی این کشور را داشت با استفاده از راه
 کارهای قانونی و با سود جستن از روابط خوبی که با مقامات داشت خود را بازنشسته و سه میلیون پوند حقوق
 بازنشسته گی دریافت کرده است. بر چنین بستری افشای رخ داده‌های اخیر طاقست مردم را به پایان
 رسانده است. آن چه که تا لحظه ی نگارش این نوشتار از این جنجال حاصل شده است، استعفای پاره ای
 از نماینده گان - که ممکن است تعداد آنان افزایش یابد و نیز مایک مارتین رییس مجلس عوام این کشور
 است. به دنبال آن بسیاری از نماینده گان شروع به باز پس دادن پول هایی که دریافت کرده بودند کرده
 اند. اما خشم مردم هنوز پایان نیافته است. نمونه هایی از این بروز خشم به قرار زیر است: سخن گوی اتحادیه
 ی مالیات دهنده گان بریتانیا گفت: "اگر پلیس وارد عمل نشود ما خودمان علیه نماینده گان طرح
 دعوا می کنیم و خواستار تعقیب و محاکمه ی آنان خواهیم شد." خانم کوریتس استاد علوم سیاسی در مورد
 این حوادث می گوید: مجبور کردن مارتین به استعفا یک نقطه ی عطف تاریخی همانندکناره گیری از سلطنت
 و با استیضاح یک رییس جمهور است."

پاتریک کوریک قانون گذار محافظه کار هم اوضاع فعلی را شبیه به مناظره پارلمانی زمان جنگ که به
 استعفای چمبرلن نخست وزیر وقت انگلستان در سال ۱۹۴۰ انجامید می داند.

سیستم دو حزبی انگلستان به گونه ای طراحی شده است که تاکنون هر اعتراضی فقط با روی گردانی از یک
 حزب و روی کرد به حزب دیگر ممکن بوده است. ساختار رسانه های این کشور نیز به گونه ای است که
 اداره کننده گان این نهادها به یکی از دو حزب وابسته اند. در واقع دموکراسی انگلستان دموکراسی دو
 صدایی است. اینک هر دو حزب گرفتار بحران فساد مالی و خشم مردم شده اند. با وجود پاره ای از انتقادات و
 اعتراض های گسترده سعی خواهند کرد که دامنه ی خشم مردم را محدود کنند.